

der appellerer til, at vi prøver at komme ind på nogle af de områder og få forenklet reglerne.

Ja, CD har også været med til at lave komplicerede regler. Der var et Dithmerudvalg, der ville hente 20 mia. kr. hos erhvervslivet, og vi skulle så forsøge at finde en balance – i øvrigt med Enhedslistens hjælp, skal jeg sige – og vi skulle prøve at lave regler for tilbageførsler. Men det, vi lavede, var ikke godt. Teknikken er ikke god. Den er dybt kompliceret, og det er en helt urimelig måde, vi har lavet det på. Vi var med til at lave det sammen med mange andre, og det var De Radikale i øvrigt også, for de sad i samme regering. Så jeg vil gerne sige, at det er ikke et spørgsmål om, hvem der gjorde hvad. Det er et spørgsmål om, at vi i dag her i Folketinget viser vilje til at prøve noget.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Nu skal jeg prøve at være det, hr. Ebbe Kalnæs efterlyste i sin første korte bemærkning til mig; nemlig venlig, interesseret og imødekommende. Jeg tror, det var sådan, der blev sagt, og jeg mener faktisk også, jeg var imødekommende, for jeg sagde jo: Lad os kigge på de regler for rumvarme og procesopvarmning.

For at følge op på hr. Jørn Jespersens aldeles udmærkede indlæg, som jeg i hvert fald for en dels vedkommende var meget enig i, vil jeg sige: Lad os finde nogle forenklede styringsmidler, som kan gøre det lettere at være f.eks. landbruger. I Det Radikale Venstre går vi nu – det gjorde vi, det indrømmer jeg, ikke i 1990-1991 – ind for en kunstgødningsafgift. Det gør vi faktisk i dag, og det vil sige, at vi er villige til at lægge de, som landbrugerne siger, meget belastende miljøregnskaber, som gødningsregnskaberne er, om til en afgift. Jeg vil gerne høre nogle tilbagemeldinger på det, for jeg er sikker på, at jeg også kan få fødevareministerens opbakning til det.

Og endelig til hr. Hans Christian Schmidt: Nu vil jeg prøve at sige det rigtig venligt, for vi vil gerne være med til regelforenkling. Det, jeg har efterlyst her i dag, er sådan nogle konkrete eksempler, og så kom det med Tøndermarsken. Jeg ved ikke, hvordan man skulle forenkle en sådan lovgivning, når man er nødt til at lovgive om det. Der er selvfølgelig et problem, men jeg tror ikke, man bare kan ophæve lovgivningen, men det kunne da være, hr. Hans Christian Schmidt havde et bud på det.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Hans Christian Schmidt for den tredje og dermed sidste korte bemærkning til ordføreren.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jamen det har jeg et eksempel på. Man skal bare rette sig efter højesteretsdommen. Hvad ligner det, at man tror, at man, bare fordi man sidder i et ministerium, kan begynde at antyde, at hvis dommen virkelig falder sådan og sådan ud, må loven laves om. Det er jo den melding, jeg også hørte lige før angående sommerhusene.

Jeg vil bare sige til fru Vibeke Peschardt, at det er jo sådan, at selv når man er ansat i ministeriet, har man store problemer med at beskrive og forklare, hvordan reglerne er sat sammen. Vi er mange i det jyske og især ude i marsken, der endnu kan huske, at en medarbejder i Skov- og Naturstyrelsen – vi har senere hørt ministeren beklage det – sagde i en tv-udsendelse, at når man skriver til folk i marskområdet, hvad man i øvrigt helst skal lade være med, skal man gøre det i et Anders And-sprog.

Det fortæller jo en lille smule om, at man mener, at tingene er komplicerede, og at man i grunden ikke vil skrive på en ordentlig måde til folk. Det er klart, at sådan noget glemmer folk ikke, og så siger de: Ja, men hvad med, om I selv lavede reglerne lidt mere enkle? I skal i hvert fald ikke begynde at tale sådan om os.

Jeg synes, vi skal hjælpes med at få en regelforenkling på det område. Det kan vi godt, hvis vi står sammen om det og mener det.

Søren Kolstrup (EL):

Vi vil regelforenkling – det siger Venstre, og det siger det borgerlige Danmark. Men når vi diskuterer emnet, er der et andet ord, der er som skjult dagsorden: Vi vil også en regeleliminering. Det er muligt, det er en forkert fortolkning, og at forslaget her er ikke udtryk for en regeleliminering, men hvis jeg tolker de borgerlige forkert, mener jeg, at man må vise over for os andre, at det er en egentlig forenkling, man vil, og ikke en eliminering.

Jeg vil gerne vise interesse på et enkelt felt for den tankegang, der ligger bag forslaget. I det øjeblik, man udstyrer diverse ministre med flere og flere hjemler, kan man måske komme til at anfægte det, der kalder retssikkerheden, fordi hjemler kan underlægges vidt forskellige politiske luner. Det er et klart retspolitisk problem, og hvis det er noget sådant, man peger på